

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Broliai ir seserys Kristuje, žiemos šaltis nepalieka mūsų vienu, ir vis dėlto dienos ilgėja, tad pavasario šilumos ir atgaivos netruksime sulaukti. Kad laukimas neprailgtų, mūsų laukia nuolatinis darbas – būti Jėzaus Kristaus mokiniais. Juk Paskutinio Teismo dieną turėsime atsakyti už kiekvieną šio gyvenimo ir laisvės minutę, kol galiausiai nešališkas Teisėjas įvertins mūsų mokinybę ir atsivaimį Išgelbėtoji Kristui ir Jo žiniai. Gerai bus tiems, kurie tikėjo ir pasitikėjo, kurie klausėsi ir stengėsi pažinti, kurie ne tik laukė, kad būtų mylimi, globojami ir prižiūrimi, bet ir patys, kada galėjo ir kiek galėjo, ėjo, mylėjo, globojo ir rūpinosi. Taip mūsų parapijoje, mūsų bendruomenėje atsiranda susietumo ryšiai, atsakomybė už vienas kitą ir maldoje, ir darbuose.

Džiaugiuosi mūsų parapijos žmonių sutelktumu, gebėjimu išgirsti ir atsilipti į visas progas, kuriose galime padėti ir prisidėti. Žavi supratimas, kad žinome, kas ir kaip Bažnyčioje veikia, kokia yra mūsų parapijoje įvairių patarnavimų teikimo tvarka, ko galime pagrįstai tikėtis ir reikalauti, o kas yra tik nesenos praeities prisiminimas, nebeatspindintis šiandienos bažnytinės tikrovės ir galimybių. Esu pastebėjęs, kad didžiausius reikalavimus kelia tie, kurių jau aštuntus metus tarnaudamas šioje parapijoje taip ir nespėjau pažinti. Čia ir mano kaltė, bet kartu ir įrodymas, kad neišnaudotos tos daugelio sekmadienių ir įvairių susitikimų galimybės bent jau iš veido vieni kitus pažinti.

Ateikite, bendraukime, kvieskitės, priminkite, tuomet ir krikštynos, ir santuoka, ir laidotuvės, ir kiti susitikimai bus šiltesni ir nuoširdesni, nes parapijos bendruomenė ir klebonas – tai ne muziejaus eksponatai, o gyvas organizmas, kur verda gyvenimas ir neišvengiami dažni pokyčiai. Prie pokyčių moka prisitaikyti ir Vadaktėlių bei Upytės tikintieji. Štai, šaltais žiemos mėnesiais jau nebe pirmi metai Vadaktėliuose neaukojamos šv. Mišios. Kas turi galimybę, atvažiuoja ar į Krekenavą, ar į Naujamiestį. Džiaugiuosi, kad saugote ir mano, ir savo sveikatą, nes tikrai nesu senosios kunigų kartos atstovas, kuris galėtų atlaikyti sienų ir širdžių žvarbą.

Upytės parapijoje džiaugiamės visais pagerinimais, ypač šiluma parapijos namuose tada ir tiek, kiek jos reikia. Taip, elektros skaitliukai sukasi dažniau ir daugiau, bet ar manote, kad anksčiau niekas nekainavo?! Turėjo būti pečiai, malkos, žmonės, kas irgi kainavo, arba nieko nebūti, užrakintos durys ir laukiama skirtingai įsivaizduojamų „geresnių“ laikų. Sesuo Ingrida minėjo, kad yra surinkusi nemažą pluoštelį Jūsų prašymų aplankyti ir pašventinti namus. Tą žadą padaryti gegužės ar birželio mėnesį, kada ilgesnės dienos ir šiltesnis oras (be to, bus pasibaigęs dėstytojavimo semestras universitete). Tikiuosi ir šiais metais skambės gegužinės pamaldos, nes jokiai parapijai niekada nebus per daug kartu besimeldžiančių tikinčiųjų maldos!

Pabaigai, šiek tiek politikos... Mūsų laukia rinkimai, rinkimai ir rinkimai. Rinkime šalies Prezidentą (-ę), Savivaldybių tarybos narius ir merus. Reikia nemažai budrumo ir įsiklausymo, kas ir ką kalba, kiek ir ko žada. Bet galiausiai klausime savęs, kuriam žmogui ar kuriems žmonėms aš pats (pati) norėčiau padėti išpildyti padaryti tai, kas reikalinga Lietuvai ir mūsų kraštui. Ne laukti, kol bus padaryta, ne nurodinti, ką reikia padaryti, ne ieškoti, kas ko nepadarė ar padarė ne taip, bet – kaip ir kam norėčiau ir galėčiau padėti, jeigu ne kuo kitu, tai nors malda, nes visiems reikia palaikymo ir gero linkėjimo ir valdžioje, ir namuose, ir bažnyčioje.

Neužilgo mūsų laukia gavėnios laikotarpis – dar viena pradžia „naujai“ tikėti, mylėti ir elgtis, o tas naujumas prasideda nuo vidinio atsinaujinimo pirmiausia paties (pačios) savęs. Drašos, nebijokite, nesame vieni – Dievas yra su mumis!

Jūsų klebonas/ректорius
kun. Gediminas Jankūnas

GALIMYBĖ SKIRTI 2% GPM PARAPIJAI

2018 metais skirdami 2% gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 2136,64 Eur, Upytės parapiją – 538,37 Eur, Vadaktėlių parapiją – 38,34 Eur. Nuoširdžiai dėkodami kviečiame ir šiemet tokiu būdu svariai prisidėti prie parapijų gyvavimo. Tai galite padaryti keliais būdais: mokesčių inspekcijoje, internetinės bankininkystės pagalba prisijungdami prie Valstybinės mokesčių inspekcijos EDS sistemoje, užpildydami FR0512 formą mūsų bazilikos gale po sekmadienio šv. Mišių ir parapijos raštinėje jos darbo metu. Atvykdami turėkite asmens dokumentą.

Parapijų kodai:

- Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418
- Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
- Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198

SAUSIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Naujus 2019 Viešpaties metus pradėjęs sausis buvo neįtikėtinais ilgais ir, regis, niekada nesibaigsiantis. Įsismarkavusi žiema nestokojo sniego, nuo jo vadavomės net sunkiaja technika, valydami bazilikos ir parapijos namų prieigas. Džiugino ilgėjančios dienos, o ramybės teikė šv. Mišiose tebeskambančios kalėdinės giesmės. Iki pat Grabnyčių skelbėme Viešpaties gimimo žinią!

Pirmąjį mėnesio sekmadienį, sausio 6 dieną, mus aplankė Trys Išminčiai. Šv. Mišiose giedojo per Kalėdas susibūręs Jaunimo choras, įsipareigojęs kartą per mėnesį dovanoti savo giesmes parapijiečiams. Klebonas kun. Gediminas homilijoje kalbėjo apie tai, kad mes nežinome, ką žinome ir ką turime, kol mūsų nepaklausia. Savaiame suprantamu dalyku laikydami savo tikėjimą, paklausti kito žmogaus apie tai, ką mes tikime ir kodėl sekmadieniais švenčiame tikėjimą savo bendruomenėje, sutrinkame ir ne visada mokame paaiškinti. Neturėdami progos paaiškinti kitam, galime virsti pelke, kurion patys įklimpstame. Tad svarbu ir klausti, ir būti paklaustam! Kaip Trys Išminčiai privertė suklusti Jeruzalės Rašto aiškintojus, kurie būdami Betliejaus prieigose nežinojo apie Jėzaus gimimą, taip ir užsukęs bažnyčion svečias savo klausimais gali priversti mus susimąstyti apie tai, ką mes tikime. Po šv. Mišių vaikai ir jaunimas rinkosi į parapijos namus kasmetinei tradicinei šventei, kurioje netrūko žaidimų ir linksmybių. Trys Išminčiai kiekvienam turėjo dovanų, ypač džiaugiamės Žibartonių vaikais, besiruošiančiais Susitaikymo ir Eucharistijos sakramentams. Džiugu, kad juos matome bazilikoje ir eilinį sekmadienį, ir švenčių metu. Palydėkime juos maldomis visus šiuos metus, kad padėdami sesės Ingridos, mokytojos Daivos ir kitų, jie sutiktų Kristų!

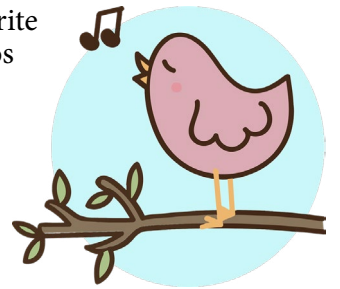
Antrąjį mėnesio sekmadienį minėjome Lietuvos Laisvės kovų atminimo dieną, Sausio 13-ąją. Šv. Mišiose pasimeldę savųjų intencijomis, paminėjome ir žuvusius už Lietuvos laisvę. Bazilikos aikštėje uždegėme atminimo laužą ir kartu su kultūros centro darbuotoja Virginija Kavaliauskiene nusikėlėme į tą atmintiną savo įvykių dieną. Patriotines dainas visiems susirinkusiems dainuoti padėjo mūsų draugai iš ansamblio „Raskila“, išgirdome ir įvykių amžininkų liudijimus, „Raudonus vakarus“ mums

dovanojo vilnietė Rūta Liutkutė. Būta nedidelio atlydžio, tad pasibuvimas lauke vaikams ir jaunimui virto mažu sniego mūšiu, teko sugauti ir keletą „zuikių“. Smagu, jog svarbias mūsų šaliai datas savo parapijoje minime bendrystėje ir mažas, ir didelis!

Kasmėnesiniuose Švč. M. Marijos atlaiduose sulaukėme Panevėžio vyskupo Lino Vodopjanovo OFM. Žiemos metų bazilika sulaukia ženkliai mažesnio skaičiaus maldininkų, tad džiugu, kad mūsų atlaiduose sulaukėme svečių iš Vajasiškio Šv. Jono Krikštytojo parapijos, kurioje klebonavo mūsų klebonas kun. Gediminas. Po šv. Mišių svečiai susirinko bendrai agapei parapijos namuose.

Sausio viduryje klebonas turėjo trumpas, bet labai reikalingas atostogas Norvegijoje. Sunku ištaikyti tokį metų, kuomet tokios atostogos nesukeltų nepatogumų, bet tai padaryti būtina. Klebonui išvykus turėjome priimti Seimo pirmininką Vytautą Pranckietį, kuris kartu su Panevėžio rajono savivaldybės meru Povilu Žagūniū, Seimo nariais pietavo parapijos namuose, o vėliau lankė visas kitas miestelio institucijas. Svarbių svečių vizito „išsigando“ svetainės šildytuvai, bet tikimės, kad savo širdžių šiluma šildėme garbius svečius ir svetingai priėmėme. Kad ir turėdami kiekvienas savo sritį, už kurią esame atsakingi, pastebime, kad vieni kitus pavaduodami, įgyjame naujos patirties ir suprantame kiekvieno darbo svarbą.

Sausio paskutinį sekmadienį po šv. Mišių šventinį laikotarpį bendru pasibuvimu užbaigė parapijos choras. Susirinkę parapijos namuose kepėme dešreles, vargonininkas Mantas grūdo bulvių košę, choristės dalinosi savo „podėlių“ skanėstais ir jų receptais, o prie stalo skambėjo dainos, kaip ir pridera chorui. Ramus ir išsitiesęs net per penkias savaites sausis buvo užbaigtas su daina! Jeigu norite prisijungti prie bazilikos sumos ar jaunimo choro, galite tai padaryti pasirinkdami įsipareigoti ir trumpesniai laikotarpiui. Esate laukiami! Kaip sako šv. Augustinas: „Kas gieda – meldžiasi dvigubai!“

AŠ VISAS TAVO, MANO KARALIENE

Aldona Juozapaitienė, Panevėžio vyskupijos Marijos legiono kurijos pirmininkė

„Aš visas Tavo, mano Karaliene, mano Motina, ir visa, ką turiu, yra Tavo...“ – tokius žodžius taria Marijos legiono maldininkai per kasmetinę Pasiuokojimo Dievo Motinai šventę – ACIES.

Tapo tradicija, kad ši šventė vyksta Krekenavos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje, nors Krekenavos bazilikos parapijos prezidiumas Panevėžio vyskupijoje pats mažiausias maldininkų skaičiumi ir pats jauniausias pagal susikūrimo metus. Negausūs ir nuveikiami darbai, bet iniciatyva ir troškimai yra tokie artimi pasauliečiams, kad maldininkai jaučiasi gana jaukiai tarp savųjų, pritariančių ir tarp tų, kurie nesiryžta pritarti, bijodami atsakomybės jausmo, įsipareigojimų, ir eina, kur lengviau, arba apsiriboja vien maldomis be jokių darbų Dievo garbei.

Popiežius kalbėdamas rugsėjo mėnesį Kaune sakė:

„Kviečiu jus, kalbant Viešpaties Angelo maldą, prašyti Marijos, kad mums padėtų pastatyti mūsų tarnystės kryžių – mūsų apsisprendimą būti ten, kur mūsų reikia.“ Marijos legionieriai tvirtai apsisprendę, pagal galimybes, būti ten, kur labiausiai reikia. Ši apaštališka pasauliečių organizacija veikia įvairiose pasaulio šalyse, centras – Dublinas (Airija). Pavadinimas kilęs nuo romėnų legiono pavadinimo. Legionieriai matė Kristaus mirtį ir pirmieji atsivertė, sakydami: „Tikrai tai buvo Dievo sūnus“ (Mt 27, 54). Marijos legiono dvasia: paklusnumas, ištvermė, atkaklumas, ištikimybė, pareigos jausmas, sistemingas atsiskaitymas už nuveiktus darbus. Tokia kryptimi dirba Panevėžio vyskupijos Marijos legiono prezidiumai vadovaujami kunigų – dvasinių vadų ir kurijos valdybos. Panevėžio vyskupijos kurijos valdyba susikūrė prieš dvidešimt metų. Iki tol maldininkai

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

12. Būkite kontrolieriumi fanatiku (bet tik tiek, kiek tai susiję su pastatais)

„Aš tai kalbu jūsų pačių labui, ne norėdamas užnerti jums kilpą, bet linkėdamas deramai elgtis ir visiškai atsiduoti Viešpačiui.“ (1 Kor 7, 35)

Tomas: Kuomet lankotės Camden Yards Baltimorėje (o turėtumėte, nes tai vienas gražiausių stadionų pasaulyje), negalite daryti, ką tik norite ir eiti ten, kur norite. Yra tam tikros namų taisyklės, kurios kontroliuoja šią patirtį. Stadiono prižiūrėtojai sukuria norimą aplinką iš dalies todėl, kad jūs laikotės jų taisyklių.

Jums negalima stebėti varžybų priekinėse eilėse, jeigu turite bilietą kitoje eilėje. Kada varžybos jau vyksta, prižiūrėtojai neleis jums vaikščioti eilėje, kad netrukdytumėte kitiems stebėti varžybas. Kada bus pertrauka ar minutės pertraukėlė, tada jums leis grįžti į savo vietą, iki tol teks palaukti. Jeigu žiūrovai ima triukšmauti prasivardžiuodami ar kaip kitaip įžeidinėdami vieni kitus, jie bus paprašyti išeiti. Net jeigu jie mokėjo už savo vietą, jie jos neteks dėl blogo elgesio.

Taigi yra tam tikros Camden Yards taisyklės, susijusios su bendru etiketu ar mandagumu, kurios dažniausiai primenamos žaidimo pradžioje. Stadiono vadovai paskelbia taisykles ir paskiria žmones, kurie prižiūri, kaip jų laikomasi, nes jie nori, kad jų svečiai gerai jaustųsi. Tai yra tiesa beveik visose viešose vietose, kad ir pavyzdžiui, teatruose, restoranuose ar parkuose.

Dauguma žmonių žino, kaip elgtis viešoje vietoje, dauguma jaučia, kur yra, ir atėję į bažnyčią, nesiekia atkreipti į save dėmesio. Bet kai kurie žmonės siekia. Žmonės kartais blogai elgiasi. Jie tiesiog taip elgiasi. Be taisyklių ir be žmonių, kurie užtikrintų jų laikymąsi, vieno žmogaus blogas elgesys gali sugadinti kito žmogaus ar net visų aplink esančių patirtį. Bet dėl kažkokios priežasties tai nėra dažnai pripažįstama bažnyčiose, ypač Mišių metu. Žmonės linkę ateiti ir išeiti, kada panorėję. Dažna problema yra mobilieji telefonai, ir nekalbame apie tai, kada telefonas netyčia suskamba, kalbame apie žmones, kurie atsiliepia į skambutį. Verkiantys vaikai ir jų tėvai, mėginantys juos nuraminti, tuomet, kai kiti susikaupe maldai, yra dažnas vaizdelis daugelyje vietų. Būnant sąžiningu, reikia pripažinti, kad tėvams nedažnai sudaroma alternatyva, išskyrus išeiti iš pastato ir apleisti savo pastangas pasimelsti.

Kun. Michael: Neseniai kažkurį sekmadienį sakiau homiliją, o priekyje sėdėjo šeima ne iš mūsų parapijos, kuri aiškiai demonstravo kitokią bažnytinę kultūrą negu mūsų. Ne vieną, ne du, bet tris kartus motina atsistojo, kad į tualetą palydėtų kiekvieną iš savo vaikų, nors jie buvo užtektinai dideli nueiti ir patys, tačiau ji ėjo kartu. Visų akys nukrypdavo į ją, ir ji tai žinojo. Neatrodė, kad jai rūpėjo tai, ką aš sakiau, ar tie, kuriems tai galėjo rūpėti.

Kaip ir tie žmonės, kurie vadovauja Camden Yards, turi turėti planą suvaldyti nereikalingus trukdžius darbe ir Bažnyčios misijoje. Toliau pateikiami praktiniai žingsniai, kuriais mes kliaujamės, norėdami išsaugoti

tvarką savo pastatuose. Vis dėlto, tenka pripažinti, kad tai nesibaigiantis iššūkis.

NUSISTATYKITE TINKAMUS LŪKESČIUS

Mišių pradžioje mes paskelbiame, kad tėvai su mažais vaikais gali pasinaudoti mūsų vaikų programomis. Jeigu jie nenori to daryti, kviečiame juos įsitaisyti viename iš kambarių, kuriame Mišias gali stebėti per ekraną, ir kur vaikai ir tėvai gali daug laisviau judėti, niekam netrukdydami. Jeigu tėvai nepasinaudoja nė vienu iš šių pasiūlymų ir jų vaikai pradeda triukšmauti arba tampa neramūs pagrindinėje maldos erdvėje, mes diskretiškai ir mandagiai, bet tvirtai paprašome juos persikelti į vieną iš anksčiau minėtų erdvių. Šį judesį suminkštiname pasiūlydami vaikui „prizą“ (mažą spalvinimo knygelę).

Žinome bažnyčių, kuriose vaikai iki penkerių metų apskritai neleidžiami į pagrindinę maldos erdvę, ir ši alternatyva tampa mums vis labiau patrauklesnė. Tikrai nesikabinėjame prie vaikų ar tėvų su mažais vaikais, kaip tik priešinga yra teisinga: mes branginame vaikus savo parapijoje ir esame įsipareigoję padėti jiems turėti gerą bažnyčios patirtį. Tuo pat metu esame įsipareigoję trumpam atlaisvinti tėvus, kad ir jie galėtų netrukdomi pasimelsti. Kada Bažnyčios istorijoje išsivystė mintis, kad turime priversti mažiausius vaikus ramiai išsėdėti visas Mišias jiems nesuprantamų apeigų, ir kodėl stebimės, kai jie tampa neramūs ir taip erzina visus aplinkinius?

Tomas: Mane ypatingai stebina tėvai, kurie stengiasi atsisėsti kuo arčiau altoriaus, vadovaudamiesi teorija, kad buvimas arti sutelks jų vaikų dėmesį. Ši teorija neveikia, bet ji labai efektyviai trukdo visiems likusiems bendruomenės nariams, įskaitant kunigą ir kitus patarnautojus.

NAUDOKITE ŽENKLUS

Mes išdėliojome ženklus, padedančius žmonėms orientuotis mūsų patalpose. Ženkilai padeda žmonėms judėti ir jaustis patogiai. Tai subtiliai pasako jiems, kad mes žinome, kam ir kaip geriausiai galima panaudoti mūsų patalpas.

NAUDOKITE SAVANORIUS

Kartu su ženklais mes turime ir paskirtus savanorius kiekviename mūsų svečius pasitinkančiame žingsnyje. Pas mus yra automobilių statymo savanoriai, kurie prižiūri tvarką, o kartu entuziastingai pasveikina atvykusius žmones. Mes taip pat turime sveikintojus, kurie pasveikina žmones prie įėjimo ir kartu duoda suprasti, kad mes

kontroliuojame savo patalpas. Bažnyčioje turime svetingumo tarnautojus, kurie suranda ir pasodina žmones laisvose vietose, o taip pat ir paaiškina tvarką, jeigu mato, kad reikalinga. Tarp kitko, visi mūsų tarnautojai turi uniformas ir/arba vardines korteles, kurios perduoda jausmą apie tvarkos palaikymą ir daro juos lengvai atpažįstamus ir prieinamus.

Šventasis Paulius duoda nemažai gerų patarimų Bažnyčiai Korinte. Kai kurie iš jų yra sudėtingesni, o kai kurie labai paprasti. Kalbant apie maldos laiką, Pauliaus pagrindinė mintis yra tokia: kuo mažiau išsiblaškyimo, tuo geriau. Tai ne taisyklės dėl taisyklių, ir ne buvimas fanatišku kontrolieriumi, tai sukūrimas aplinkos, kurioje galime padėti žmonėms susitikti su savo Išganytoju. Kontroliuokite savo patalpas ir visi (ar beveik visi) džiaugsis, kad jūs tai darote, nes jie turės geresnę maldos ir garbinimo patirtį.

..... Tęsinys kitame numeryje

KREKENAVA ISTORIJS LABIRINTUOSE (III)

Krekenavos valdytojų nuo 1527 iki 1666 m. biografinės nuotrupos

Parengė Mantas Masiokas

Parapijos valdytojas kunigas Jurgis Talatas (Talaitis)

Tikslių duomenų apie gimimą ir mokslus – nerasta, bet iš išlikusių dokumentų žinome, kad XVI a. Žemaičių katedros kapitulos prelatui, arkidiakonui Jurgiui Talatui buvo pavesta rūpintis Krekenavos tikinčiaisiais, t. y. 1527 m. jam buvo pavesta rūpintis Krekenavos bažnyčia su visu turtu (altarija ir žeme, padovanota Florijono Bundirio(?)). Pats prelatas Jurgis Talatas Krekenavoje negyveno, buvo skiriamas kunigas.

Jurgis Talatas (Talaitis) 1533 m. balandžio 8 d. buvo nominuotas Žemaičių vyskupu, tačiau tų metų liepos mėnesį mirė nesulaukęs atvežamo paskyrimo iš Romos, todėl Žemaičių vyskupu nebuvo konsekruotas.

Parapijos valdytojas kunigas Vaclovas Virbickis

Vaclovas Virbickis, pagal esamus rašytinius šaltinius, yra kilęs iš Lietuvos bajorų giminės, prieš daugelį metų atsikėlusios iš Kulmo (Chełm, Lenkija) srities. Gavęs gerą humanitarinį išsilavinimą, tarnavo karaliaus Žygimanto Senojo kanceliarijoje – buvo atsakingas už raštų lotynų kalba rašymą, taip pat buvo Vilniaus kapitulos kanauninku. Krekenavos parapijos valdytoju buvo iki 1533 metų. Paskirtas Žemaičių vyskupu, įkūrė naujų parapijų, pastatydino keturias bažnyčias, bet bene labiausiai rūpinosi vyskupijos dvarais ir Varniais, kur naujoje medinėje katedroje jo nurodymu (1551 m.) buvo pastatyti medžio skulptūromis išpuošti altoriai. Katedroje būta iš Olandijos atvežtų šventųjų paveikslų ir Žemaičių vyskupų portretų.

Mirė 1555 m. liepos 18 d., palaidotas Varniuose.

Parapijos valdytojas kunigas Merkelis Giedraitis

Merkelis Giedraitis gimė apie 1536 m. Mato Giedraičio ir Onos Krašinskos šeimoje, iš garsios kunigaikščių – Giedraičių giminės. Studijavo Karaliaučiaus, Vitenbergo, Tubingėno, Leipzigo universitetuose.

1571 m. išventintas kunigu, paskirtas Kapitulos kanauninku, vėliau Žemaičių vyskupijos kapitulos arkidiakoniu. Taip Krekenavos bažnyčios žemės ilgus metus buvo Giedraičių nuosavybėje.

Merkelis Giedraitis 1575 m. paskirtas Žemaičių vyskupu. Sunkiais reformacijos plitimo laikais tapo aktyvus kontrreformacijos veikėjas visoje LDK. Rūpinosi katalikybės stiprinimu, žmonių švietimu, lietuvių kalbos bažnyčiose vartojimu ir ją mokančių kunigų rengimu. Inicijavo pirmąjį lietuviškų knygų LDK pasirodymą. Skatino M. Daukšos literatūrinius darbus, savo lėšomis išleido iš-

verstą J. Vujeko mažąją postilę (*Postila katholicka*, 1599 m.) ir J. Ledesmos katekizmo vertimą (*Katekizmas, arba mokslas kiekvienam krikščioniui privalus*, 1595 m.). Priešinosi lenkų kunigų skverbimuisi į lietuvių vyskupijas, rengė lietuviškai mokančius kunigus, globojo Motiejų Strijkovskį, Mikalojų Daukšą, išleido pastarojo parengtas knygas lietuvių kalba.

Vyskupas Merkelis Giedraitis mirė 1609 m., palaidotas Varnių katedroje.

Parapijos valdytojas kunigas Vladislovas Baltramiejus Giedraitis SJ

Kilęs iš Lietuvos kunigaikščių Giedraičių giminės, Videniškių šakos, tėvas – Kasparas Giedraitis. Mokėsi Vilniaus seminarijoje, tapo jėzuitų vienuoliu. Paskirtas Žemaičių kapitulos kanauninku, vėliau ir Smolensko prelatu, kartu buvo Giedraičių, Veliuonos ir Talačyno (dab. Vitebsko sritis) klebonas (valdytojas). Vilniaus universitete studijavo filosofiją. 1667 m. įgijo magistro laipsnį.

Nuo 1667–1669 m. buvo Žemaičių vyskupijos valdytojas, kol į Varnius atvyko naujai paskirtas Žemaičių vyskupas Kazimieras Pacas. 1689–1691 m. Naugarduko jėzuitų kolegijoje dėstė gramatiką. Krekenavos apylinkėse jo nurodymu buvo įkurdinti tėvai jėzuitai, nes ir pats priklausė šiam vienuolių ordinui. Krekenavos apylinkėse jie turėjo mokyti tikėjimo tiesų ir rašto vietos gyventojus, taip netoli Rodų miškų, Naujasodžių kaime (kairiajame Nevėžio krante), buvo įkurdinti vienuoliai, pastatyta medinė koplyčia, tačiau šiuos žemės plotus valdęs dvarponis Šišl(k)a, kuris tuo nebuvo patenkintas, todėl nuolat trukdęs ir skundęs ten dirbusius dvasininkus, todėl vienuoliai ten neužsilaike.

Vladislovas Giedraitis parašė dvi knygas – Utenos ir Platelių seniūno Kazimiero Eustachijaus Valavičiaus ir Nemunaičio seniūnaitės Barbotos Sapiegaiteš jungtuvėms skirtą Santuokų santuokos iškilminga eisena... (apeigyną) (lot. *Maiestas pompae nuptialis inter nuptias...* 1646 m.) ir Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės paizdininkio ir raštininko žmonos O. Mlockaitės-Krišpinienės-Kiršenšteinienės mirčiai paminėti „Senųjų brangenybių lobis, dorybės auksu padabintas...“ (lenk. *Skarbiec starożytnych klejnotów w wyborne cnot złoto osadzonych...* 1666 m.)

Kadangi valdytojo pareigos nebuvo mielos (traukė vienuolinis pedagoginis darbas), o bičiuliavosi su Valavičių gimine, Krekenavos žemes pavedė administruoti A. E. Valavičiui.

Kviečiame!

Krekenavos bazilikoje kovo 15 d. vyks kasmetinė Pasiaukojimo Dievo Motinai šventė – ACIES. Suvažiuos maldininkai iš Panevėžio vyskupijos parapijų ir svečiai iš kitų vyskupijų. Kartu bus paminėtas vyskupijos Marijos legiono kurijos įkūrimo dvidešimtmetis. Pasitikėdami jūsų meile Dievo Motinai Marijai su pagarba laukiame šv. Mišių aukoje prie stebuklingo Švč. Mergelės Marijos paveikslu.

Pradžią 11 val. rožinio malda (registracija 10.45 val.), pabaiga planuojama apie 17 val.

Marija tebūna Aušros Vartai visiems, gyvenantiems šioje palaimintoje žemėje.

*iš popiežiaus Pranciškaus kalbos
Aušros Vartuose 2018 m. rugsėjo 22 d.*

Atkelta iš 2 psl.

girdėdavo kalbas apie legionierius, kurie apaštalauja, eina pas pasauliečius, kalba apie Mariją, apie tai, kad mūsų dvasinis gyvenimas turėtų būti marijiškas, kad turime vienyti su Marija, jai artimai dalyvaujant išganymo darbe. Šis pasaulietinis judėjimas, susikūręs Airijoje, pasiekė ir mūsų vyskupiją. Pirmasis Marijos legiono prezidiumas mūsų vyskupijoje susikūrė Pasvalio Šv. Jono Krikštytojo parapijoje. Legionieriai prezidiumui pasirinko Krikščionių Pagalbos vardą. Antrasis prezidiumas – Biržų, taip pat Šv. Jono Krikštytojo parapijoje, pasirinkęs Motinos Meilingosios vardą. Trečias prezidiumas, pasirinkęs Gailestingumo Motinos vardą, susikūrė Panevėžyje, prie Švč. Trejybės bažnyčios. Pagal Marijos legiono Atmintinę, turint vyskupijoje tris prezidiumus, galimas Marijos legiono kurijos įkūrimas, kuri pavaldi vyskupui ir Comitiumui. Panevėžio

Marijos legiono kurijai priklauso dešimt prezidiumų.

Vienas iš aktyviausių prezidiumų yra Kupiškio Karalienė Taikos Kristaus Žengimo į dangų parapijos prezidiumas, kurio dvasinis vadovas yra kun. Mindaugas Kučinskas, prezidiumo pirmininkė – Danutė Bukinienė. Dvasinio vadovo bendravimas, susikalbėjimas su maldininkais skatina legionierius būti aktyviais, džiaugtis savo pasiekimais. Pasvalio Krikščionių Pagalba prezidiumas, kurio dvasinis vadovas ir prezidiumo pagalbininkas yra kun. Nerijus Papiotis, yra gausiausias vyskupijoje. Džiugu, kad pirmininkei Vijolei Saulevičienei jau nebe pirmus metus talkina Vlada Čirvinskienė, kuri yra ir kurijos valdybos sekretorė. Ji sako, kad kartais darbų būna daug, o laiko mažai, bet reikia dirbti, ir spėsi visur. Toks jų credo. Anykščių Šv. Mato evangelisto parapijos prezidiumo dvasinis vadovas kun. Mindaugas Šakinis ir pirmininkė Genovaitė Ražanienė džiugina mus, kad jų prezidiumo legionierių gretas papildė vis nauji žmonės, ko, deja, nepasakysiu apie kitus prezidiumus. Tai rodo, kad Marija padeda jiems, kaip ir dekanas Petras Baniulis, kuriam tarp gausybės darbų rūpi ir legiono veikla. Norėtusi paminėti ir kurijos seses, kurios ištikimos savo pareigai, malda, visuomet lanko kurijos susirinkimus. Tai Zofija, Stefanija, Vilhelmina – prie Švč. Trejybės bažnyčios, Antanina, Janina – Šv. Petro ir Povilo parapija, ir kitos. Labai džiaugiamės dvasiniais vadovais, kurie randa laiko pabendrauti su legionieriais, aptarti veiklą, pajungti juos pagalbininkais. Dėkoju kun. Gediminui Jankūnui už nuoširdžią dvasinę paramą ne tik savo legionieriams, bet ir patarimus, susijusius su legiono darbais, už nuoširdumą ir paramą organizuojant ACIES kasmetinę šventę vyskupijoje.

Šios šventės proga linkiu kurijos Malonių Tarpininkė valdybai ir visiems prezidiumams Marijos globos visuose darbuose, ryžto, sveikatos ir optimizmo.

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Sausio 13 d. kartu su Upytės bendruomene „Čia mūsų namai“ ir A. Belazaro pagrindine mokykla paminėjome Laisvės gynėjų dieną. Po šv. Mišių, priekyje nešant Lietuvos vėliavą ir po jos žygiuojant moksleiviams su nupintu vainiku, visi nuėjome prie Laisvės paminklo Upytės centre. Ten prisiminėme trumpai apie šios dienos įvykius, sudainavome „Graži tu mano, brangi Tėvyne“ bei sugiedojome „Marija, Marija“ giesmę. Džiugu, kad buvo jaunimo, kuris tik iš kitų prisiminimų bei pamokų žino, kaip svarbi mums buvo sausio 13-oji diena.

Vasario 2 d. parapijos namuose susirinko Neįgaliųjų užimtumo centro nariai. Buvo pakviestas ir klebonas. Čia labai gražiai paminėjome ir pasveikinome jubilatus: Kirdulienę Liuciją, kuriai sukako 90 metų, Dominiką Milinį, minintį 75 metų jubiliejų, ir Juozapą Soką 70-mečio proga. Džiugu, kad tai mūsų aktyvūs parapijiečiai ir dar energingi, nors amžiaus našta gal ir spaudžią pečius. Labai gražu buvo pasižiūrėti, kaip Juozapas iškviėtė Liuciją šokti. Ir kas pasakys, kad jiems tiek metų? Linkim kantriai priimti senatvės sunkumus ir neprarasti gyvenimo džiaugsmo!

PAŽEMINTAS MOKYTOJO VARDAS

Saulutė Genovaitė Markauskaitė

Kaip atsitiko mūsų valstybėje, kad taip šiandieną pažemintas Mokytojas? Juk nuo vaikystės buvo kartojami žodžiai: „Kunigas, mokytojas, daktaras – šventi žmonės.“ Kodėl taip atsitiko mūsų nepriklausomoje valstybėje?

Mokytojams atlyginimas nebuvo keliamas per visą laikotarpį. Jie seniai nebegali išlaikyti savo šeimos, nusipirkti geresnį rūbą, nueiti į teatrą ar koncertą ir t.t. Mokiniai į mokyklą atvažiuoja naujomis mašinomis, o Mokytojas atskuba visuomeniniu transportu ir nudėvėtai bateliais... Koks Mokytojo prestižas? Atlyginimai buvo keliami gydytojams, teisėjams, visiems valdžios žmonėms. Mokytojams – ne! Kodėl?

Jie dirba labai sunkų darbą. Dabartinis jaunimas – ne poka-

rio ir ne tarybinių laikų. Sugebėk kontroliuoti klasę ir įteikti žinias, kurių smegenėlės, interneto pripildytos, nebegali priimti informacijos. O išmokyti reikia. O kur namų darbų taisymas po darbo ir poilsio dienomis, privalomos išvykos su mokiniais ir t.t.

Šiuo metu pedagogu gali dirbti tik Mokytojas iš didžio pašaukimo. Bet ir jiems reikia auginti vaikus ir apsirūpinti būtiniausiomis reikmėmis. Nuogaustauju, kad visų mūsų laukia niūri ateitis. Skaudu! Juk Mokytojai – mūsų vaikų ateitis! Ar mes turime Ateitį?

2007 m. buvau Graikijoje. Mane informavo, kad Graikijoje Mokytojo atlyginimas yra aukščiausias už visus valdininkus. Skubėkime taisyti padėtį, kad nepavėluotume...

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Spalio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–rugsėjo mėnesiais 10 ir 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Kovo 10 d. 14 val., balandžio 21 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Penktadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykloje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykloje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštiniėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

I, IV Nedirba

II, III, V 8–13 val.

VI 9–13 val.

VII Valanda prieš ir po šv. Mišių

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.

ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Adoracijos metu klausomos išpažintys

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!

2019 m. sausį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Antanas Kazlas, 61 m.

Elena Navikienė, 89 m.

Rimvydas Žukas, 53 m.

Upytės parapijoje

Antanas Kulbis, 73 m.

Mečislovas Stašaitis, 57 m.

Irena Jasiūnienė, 62 m.

Prisiminkime Juos maldose.

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių bazilikos koplyčioje.

2019 m. sausio mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (01-06)	210,00	152,00	-
Sekmadienis (01-13)	354,72	178,00	-
Švč. M. Marijos atlaidai (01-15)	145,00	-	-
Sekmadienis (01-20)	63,50	-	-
Sekmadienis (01-27)	156,00	89,00	-

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos „Carito“ vadovė „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranciška Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius – Algirdas Poguzinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Poguzinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius –

Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

Trečiadieniais 18.30 val.
Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,

prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus
norinčius giliau pažinti

Dievo žodį!

Studijų audioįrašai:

www.krekenavosbazilika.lt

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė

budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais

15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu.